

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

De S. Salvatore Episcopo Beluni In Italia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

S. Melori reliquias Ambrisburiam delata.

Inde sublata denuo repertur.

cum reliquiis S. Melori circumquaque deferentes peragratis terrarum tractibus, injunctum sibi officium exercentes, Ambrisburiam tandem deventerunt, et super altare reliquias sanctas posuerunt. Expleto prædicationis officio, cum reliquias secum auferre velent, et nullo modo ab altari moveri possent, ac velut adamas altari adhærent, dolore et angustia afflicti, accepta ab Abbatissa multa pecunia recesserunt.

11 Quidam iniquitatis filii nocte ecclesiam de Ambrisburia intrantes scrinium S. Melori secum auferunt, et laminis auri et argenti abrasis, capsam cum reliquiis in quadam specu projiciunt. Sacerdos autem quidam diluculo surgens, vidit radiosam lucis columnam de cælo super specum descendentem, et acce-

dens ad locum, scrinium invenit, et ad ecclesiam detulit.

12 S. Melorus sacristæ nocte quadam apparuit dicens: Godrice surge velociter; ecce testudo ecclesie hiatibus conquassata patulis vicinam parat maturare ruinam. Cumque iterum alia nocte idem repetisset, tertia nocte apparens dixit: Godrice cito surge, imagines et altaris ornamenta tecum assumens quantocyus exeat; quia periculum mortis tuis procul dubio in januis adest: et cum egressus fuisset, tota post eum testudo concidit, aræ planiciem subjectæ obvolvens.

Terrea autem relinquens, cælestia cum corona martyrii penetravit Kalendis Octobr.

EX JOAN. CAPR.

Sacristam periculo mortis eripit.

DE S. SALVATORE EPISCOPO BELUNI IN ITALIA.

III JAN.

Templa S. Salvatori Episcopo dicata.

Beluni ad Anassum sive Plavem fluvium in Marchia Turrisina, hodie S. Salvatorem Episcopum coli tradit Ferrarius in generali Catalogo Sanctorum, atque in Catalogo Sanctorum Italie. Idem ad iii diem Februarii hæc de eo scribit: S. Salvator Episcopus, ex antiqua traditione, Belunensis fuit Antistes: eamque Ecclesiam plures annos sanctissime rexit, multis in vita editis miraculis, ac post mortem, circa eos qui opem ipsius implorabant. Quapropter aræ illi erectæ, templeque diversis in locis dicata fuere. Ex quibus etiam nunc in pago Maretio haud procul a Beluno unum

sub ejus invocatione conspicitur, et alterum apud Carthusianos, quod præ vetustate maxima ex parte collapsum est. Ejus memoria ab Ecclesia Belunensi anniversaria celebritate colitur; alia tamen die propter intercurrentes solemnitates. In Annotatione deinde hæc subdit: Corpus hujus sancti Episcopi in lapideo sepulchro ecclesie dirutæ memoratæ apud Carthusianos quiescere putatur, ubi in pariete hujusmodi adhuc legitur inscriptio: S. SALVATOR EPISCOPO BELUNI. Qui quo tempore apud nos vixerit, ignoratur. Ejus festum in tabulis ad diem iii Januarii adnotatur.

DE S. GENOVEFA VIRGINE PARISIIS IN GALLIA.

CIRCA AN. CHR. DIX. III JAN.

NOT. 32.

S. Genovefa vita perantiqua.

Triplex exstat.

Celeberrimum Genovefæ nomen omnibus Latinorum Martyrologiis III Januar inscriptum. Usuardus: Civitate Parisius S. Genovefæ virginis, quæ a B. Germano Antisiodorensi Episcopo Christo dicata, admirandis virtutibus late claruit. Eadem fere Martyrologium Romanum, Bellinus, Maurolycus, Galesinius, Ado, Notherus, Beda, Hyrabanus, etc.

x Januarii, ut infra dicemus, agitur memoria Revelationis reliquiarum S. Genovefæ, sive apertionis capsæ, quæ facta est eo die anno MCLXI, XXIX Octobris Translatio, quam tamen in nullo Martyrologio eo die consignatam reperi; sed pridie, ipso videlicet festo SS. Simonis et Judæ, in Usuardi, Bellini, Maurolyci, Ferrarii, aliorumque Martyrologiis refertur, fitque de ea commemoratio in Breviario Coresopitensi, xxvi Novembr. celebratur Excellentia S. Genovefæ, sive festum miraculorum; quo die multis Martyrologiis ejus nomen absolute inscriptum, nulla facta miraculorum mentione. At Usuardi Martyrologium Parisiense editum anno 1336, et Molanus: Eodem die S. Genovefæ et S. Marcelli, de miraculo ardentium factum in ecclesia B. Mariæ Parisiensis. In uno ms. reperi Elevationem S. Genovefæ xxvi Novembr. relatam. Eo die Nannetis in Ecclesia Cathedrali colitur festo duplici, in memoriam miraculi ardentium, ut ex 6 Lectione patet; in qua tamen non recte dicitur an. MC sub Ludovico VII factum, cum (ut inferius dicemus) sub Ludovico Crasso Philippi filio acciderit anno antequam in Gallias veniret Innocentius II quo an. MCXXX factum scribit Baronius.

2 S. Genovefæ Virginis vita (inquit Papirius Massonus in libro de fluminibus Gallie) temporibus Childeberti Regis a doctissimo quodam viro, cujus nomen perisse doleo, scripta. Imo ter senis, ut ipse auctor testatur, ab obitu ejus annis. Eadem tamen sit, quæ est in manibus, ingenue fateor mihi non liquere. Triplex certe vitam in mss. reperi. Primam in ms. ecclesie S. Martini Ultrajecti, eamque contuli cum ms. S. Mariæ

de Ripatorio ms. monasterii S. Mariæ Bonifontis; et cui congruunt, quæ habet Vincentius Bellovac. l. 20, cap. 46, et seqq. Alteram descripsit olim Rosweyda ex ms. D. Preudhomi Canonici Cameracensis, quam deinde contuli cum mss. Imperiali monasterii S. Maximi, et Ecclesie S. Audomari, aliisque. Tertiam a religioso quopiam monasterii S. Genovefæ compositam suppeditavit mihi, sed mendis scatentem, codex Collegii Fullonum Bruxellæ. Hæc vero cum prima in plurimis consentit, nisi quod subinde aliqua adduntur ad explicationem. Eam hic omisi ne in nimis vastam molem opus excresceret. Subjungi tamen duabus prioribus vitis, quæ de S. Genovefæ miraculis, translatione, excellentia, revelatione, a variis religiosis monasterii S. Genovefæ litteris mandata in eodem reperi ms.

3 De anno mortis sanctissimæ hujus Virginis variæ sunt auctorum sententiæ. Galesinius in Notis existimat obiisse circiter annum DXXV. Breulius in Antiquit. Paris. et Renatus Benedictus anno DXXIV. ms. Florarium DXXII consentit fere Aimoinus lib. 1, cap. 24, scribens usque ad Clotharii et Childeberti tempora vixisse. Baronius anno 499, num. 31, ita scribit: Superstes fuit hæc admiranda virgo diutius, utpote quam idem auctor propagasse vitam dicat ultra octoginta annos. At si anno 429, profectus in Britanniam S. Germanus, ut idem scribit Baronius, Sanctamque Genovefam, licet admodum adolescentem, est allocutus, atque ad servandam virginitatem hortatus; non potest profecto illa diu ultra annum D, supervivisse. Nam demus tum octo aut novem fuisse annorum, ergo anno D, aut XI, fuerit LXXX. Junior non potest fuisse, quæ, ut dicitur in vita S. Germani l. 1, cap. 21, se religiosæ professionis adstringi jam dudum desiderio sit professa, ejusque ad id benedictionem petierit. Quid quod in priore vita dicatur Clodoveus magnificam basilicam ad ejus sepulchrum extruere cepisse, quam deinde perfecit Clotildis?

4 Multa de vita et translatione S. Genovefæ habet

Quando obiit S. Genovefa.

In necessitate 27 Jacobus